

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 04 K 005736 18 Kž 9
Sarajevo, 26. 08. 2019. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudaca Ismete Mujanović kao predsjednice vijeća, Slavka Pavlovića i Sonje Radošević kao članova vijeća, uz sudjelovanje Živane Roić kao zapisničara, u kaznenom predmetu protiv optuženog A. Š. zbog kaznenog djela Teška tjelesna ozljeda iz članka 172. stavak 5., u vezi sa stavkom 1. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o žalbama kantonalnog tužitelja iz Z. i branitelja optuženog A. Š., izjavljenim protiv presude Kantonalnog suda u Zenici broj 04 K 005736 17 K 2 od 28.12.2017. godine, nakon sjednice vijeća održane dana 26.08.2019. godine, u prisutnosti federalne tužiteljice Nermine Mutevelić, optuženog A. Š. i njegovog branitelja Kerima Čelika, odvjetnika iz S., donio je slijedeće

R J E Š E N J E

Žalba branitelja optuženog A. Š. se djelomično uvažava, pa se presuda Kantonalnog suda u Zenici broj 04 K 005736 17 K 2 od 28.12.2017. godine ukida i određuje održavanje pretresa pred Vrhovnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine.

O b r a z l o Ź e n j e

Presudom Kantonalnog suda u Zenici broj 04 K 005736 17 K 2 od 28.12.2017. godine optuženi A. Š. oglašen je krivim zbog kaznenog djela Teška tjelesna ozljeda iz članka 172. stavak 5., u vezi sa stavkom 1. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (KZ FBiH) i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 7 (sedam) godina. Temeljem članka 57. istog zakona optuženom je u kaznu zatvora uračunato vrijeme provedeno u pritvoru počev od 16.08.2013. do 15.01.2015. godine. Temeljem članka 212. stavak 1. i 3. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (ZKP FBiH), oštećeni je sa imovinskopravnim zahtjevom upućen na parnicu. Istom presudom, temeljem članka 202. stavak 1. ZKP FBiH optuženi je dužan platiti cjelokupne troškove kaznenog postupka, s time da je pobijanom presudom obvezan na ime paušala platiti iznos od 50,00 KM u roku od 15 dana od dana pravomoćnosti te presude, dok će sud o visini troškova donijeti posebno rješenje nakon pribavljanja troškovnika.

Protiv navedene presude žalbu je izjavio tužitelj Kantonalnog tužiteljstva Zeničko-dobojskog kantona (kantonalni tužitelj), zbog odluke o kaznenopravnoj sankciji s prijedlogom da se uvažavanjem žalbe prvostupanjska presuda preinači tako što će se optuženom izreći kazna zatvora u dužem trajanju.

Protiv navedene presude u zakonskom roku žalbu su izjavili i branitelji optuženog A. Š., odvjetnici Kerim Čelik i Dragiša Jokić (branitelji), zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede kaznenog zakona i odluke o kaznenopravnoj sankciji, s prijedlogom da se žalba uvaži, pobijana presuda preinači i optuženi oslobodi od optužbe, ili da se pobijana presuda ukine i održi pretres pred Vrhovnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine.

Kantonalni tužitelj je podnio odgovor na žalbu branitelja u kojem navodi razloge zbog kojih smatra da navodi te žalbe nisu osnovani, pa je predložio da se ta žalba odbije kao neosnovana.

Branitelji optuženog A. Š. podnijeli su odgovor na žalbu kantonalnog tužitelja u kojem su naveli razloge zbog kojih smatraju da navodi te žalbe nisu osnovani, pa su predložili da se ta žalba odbije kao neosnovana.

Federalno tužiteljstvo podneskom broj T04 0 KTŽ 0014990 18 4 od 17.04.2018. godine predložilo da se žalba kantonalnog tužitelja uvaži, pobijana presuda preinači i optuženom izrekne kazna zatvora u dužem vremenskom trajanju, a da se žalba branitelja optuženog odbije kao neosnovana.

Na sjednici vijeća ovog suda, koja je održana u smislu članka 319. ZKP FBiH, federalna tužiteljica je izjavila da ostaje kod navoda i prijedloga u žalbi kantonalnog tužitelja i navoda u podnesku od 17.04.2018. godine, dok je prisutni branitelj optuženog izjavio da u cijelosti ostaje kod izjavljene žalbe koju je na sjednici vijeća izložio kao i kod pismenog odgovora na žalbu kantonalnog tužitelja, a optuženi je izjavio da u cijelosti podržava sve što su njegovi branitelji naveli u žalbi kao i navode branitelja iznesene na sjednici vijeća.

Ovaj sud je ispitao pobijanu presudu u smislu članka 321. ZKP FBiH, pa je odlučio kao u izreci, iz sljedećih razloga:

U uvodu obrazloženja žalbe branitelji optuženog A. Š. su naveli da prvostupanjsku presudu pobijaju zbog grubog kršenja odredaba kaznenog postupka u vidu kršenja procesne pretpostavke nevinosti koja je u procesno pravni sustav preuzeta iz članka 6. stavak 2. Evropske konvencije o ljudskim pravima i osnovnim slobodama (EKLJP) i tvrde da je navedeno pravno načelo prekršeno gotovo u svim dijelovima osporene presude (prilikom ocjene dokaza, primjene procesnog prava te odmjeravanja kazne). Međutim, u obrazloženju žalbe se ne iznose konkretni razlozi u čemu se eventualno, ogleđaju navedene povrede i u kojim pojedinim dijelovima osporene presude na koje se ukazuje u žalbi i na koji način je prekršena pretpostavka nevinosti. Iz tih razloga ovaj sud nije bio u prilici ispitati osnovanost žalbenog navoda branitelja da je prvostupanjski sud prekršio procesnu pretpostavku nevinosti a time i odredbu članka 6. stavak 2. EKLJP.

Pobijajući prvostupanjsku presudu branitelji optuženog navode da je u presudi došlo do kršenja principa in dubio pro reo odnosno povrede članka 3. stavak 2. ZKP FBiH time što u obrazloženju presude prvostupanjski sud tvrdi da je izvan razumne sumnje utvrdio da je optuženi učinio kazneno djelo za koje se tereti. Takvu tvrdnju branitelji temelje na navodima da ZKP FBiH izričito ne definira razumnju sumnju odnosno pravni standard „izvan razumne sumnje“. Pravni standard o dokazanosti činjenica, po stavu branitelja, je

nesumnjivo utvrđivanje činjenica potkrijepljenim valjanim dokazima, budući da činjenice koje idu na štetu optuženog moraju biti utvrđene potpuno i nesumnjivo. Kako je u pobijanoj presudi činjenično stanje utvrđeno izvan razumne sumnje, povrijeđen je princip in dubio pro reo.

Ovi žalbeni navodi nisu osnovani.

Prije svega, ovo vijeće ukazuje da se pravni standard „izvan razumne sumnje“, koji je ustanovila sudska praksa pojedinih sudova, pojavljuje povremeno u pojedinim presudama kao uvjet za izricanje osuđujuće presude. Međutim, pozivanje na navedeni pravni standard, po stavu ovog vijeća, suprotno navodima branitelja, ne podrazumijeva primjenu odredbe članka 3. stavak 2. ZKP FBiH prema kojoj sumnju u pogledu postojanja činjenica koje čine obilježja kaznenog djela, ili o kojima ovisi primjena neke odredbe kaznenog zakonodavstva, sud rješava presudom na način koj je povoljniji za optuženog. Naime, za primjenu članka 3. stavak 2. ZKP FBiH potrebno je postojanje sumnje u odnosu na navedene činjenice a iz obrazloženja pobijane presude proizlazi da je prvostupanjski sud o tome jesu li odlučne činjenice dokazane odlučio na temelju vlastite slobodne ocjene dokaza i naveo, na stranici 19. pobijane presude, da je „izvan razumne sumnje utvrdio da je optuženi učinio kazneno djelo kako je to bliže navedeno u izreci presude, optuženog oglasio krivim, te osudio na kaznu zatvora u trajanju od sedam godina“ što dalje znači da sud nije u bio dvojbi u pogledu odlučnih činjenica, a što otklanja primjenu pravila in dubio pro reo. Stoga, navod u presudi da je sud izvan razumne sumnje utvrdio da je optuženi učinio kazneno djelo, nema značaj koji mu daju branitelji u žalbi.

Pobijajući prvostupanjsku presudu zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka iz članka 312. stavak 1. točka i) ZKP FBiH branitelji u žalbi tvrde da su iskazi svjedoka N. L. od 07.08.2013. godine, M. M. od 13.08.2013. godine i N. K. od 14.08.2013. godine uzeti temeljem članka 234. stavak 3. ZKP FBiH nezakoniti te da stoga nisu mogli biti korišteni na glavnom pretresu niti je na njima mogla biti zasnova prvostupanjska presuda. U potvrdu tih navoda, branitelji su ukazali da prilikom prikupljanja izjava od navedenih svjedoka N. L., N. K. i M. M. nije postupljeno prema odredbi članka 234. stavak 2. ZKP FBiH, zbog čega su iskazi svjedoka prikupljeni u smislu članka 234. stavak 3. ZKP FBiH nezakoniti dokazi.

Ovi žalbeni prigovori nisu osnovani.

Prije svega, ovaj sud podsjeća da je prema odredbi članka 11. stavak 2. ZKP FBiH, nezakonit dokaz onaj koji je pribavljen povredama ljudskih prava i sloboda propisanih ustavom i međunarodnim ugovorima, odnosno onaj koji je pribavljen bitnim povredama procesnog zakona. Međutim, branitelji navodeći razloge zbog kojih smatraju da su iskazi navedenih svjedoka u istrazi, uzeti temeljem članka 234. stavak 3. ZKP FBiH, nezakoniti dokazi, ne navode razloge zašto su ti iskazi nezakoniti ako prije uzimanja navedenih iskaza svjedoka u istrazi nije postupljeno u smislu odredbe članka 234. stavak 2. ZKP FBiH, Naime, iz formulacije članka 11. stavak 2. ZKP FBiH je jasno da se ne može smatrati dokazom na kojem se ne može zasnovati sudska odluka dokaz koji je pribavljen ili izveden uz bilo koju povredu odredaba kaznenog postupka. Zbog navedenog propusta branitelja, ovaj sud nije mogao ispitati osnovanost žalbene tvrdnje branitelja da se zbog

toga što svjedoci nisu upozoreni na prava iz odredbe članka 234. stavak 2. ZKP FBiH nije mogla zasnovati presuda na iskazima svjedoka koji su uzeti uz ispunjenje uvjeta u smislu odredbe članka 234. stavak 3. ZKP FBiH, te da je, slijedom toga, učinjena bitna povreda odredaba kaznenog postupka iz članka 312. stavak 1. točka i) ZKP FBiH.

Neosnovano se žalbom branitelja tvrdi da su iskazi svjedoka N. L., N. K. i M. M., dati ovlaštenim službenim osobama, nezakoniti dokazi i zbog toga što nisu uzeti na način koji propisuje odredba članka 100. stavak 7. ZKP FBiH tj. zbog toga što u navedene zapisnike nisu doslovno unesena pitanja i dati odgovori. Branitelji, naime, u žalbi ističu da iz tih zapisnika proizlazi da su zapisnici o izjavama navedenih svjedoka diktirani od strane ovlaštenih službenih osoba suprotno navedenoj zakonskoj odredbi, pri čemu se ne navode doslovno pitanja i odgovori koji se prepričavaju. Međutim, odredba članka 100. stavak 7. ZKP FBiH, koja se izričito odnosi na tok saslušanja svjedoka u istrazi, propisuje da se poslije općih pitanja svjedok poziva da iznese sve što mu je u predmetu poznato a da mu se pitanja postavljaju samo radi provjeravanja, dopune i razjašnjenja. Pravilnim tumačenjem navedene odredbe proizlazi da nakon što svjedok, u smislu ove odredbe iznese sve što mu je o predmetu poznato to treba zabilježiti u zapisniku. Iz sadržaja zapisnika o izjavama navedenih svjedoka proizlazi da je upravo tako postupljeno. Iz tog razloga, okolnost da u zapisnicima o iskazima ovih svjedoka nisu konstatirana posebna pitanja i odgovori svjedoka na ta pitanja, ne čini te zapisnike nezakonitim dokazima.

Neosnovano se žalbom branitelja optuženog A. Š. zakonitost pomenutih zapisnika osporava i tvrdnjom da je pri njihovom sačinjavanju korišten gotovo identični sadržaj sa određenim detaljima koji se u cijelosti podudaraju. Svoju tvrdnju da je u konkretnom slučaju postupljeno na taj način branitelji potkrepljuju navodom da se u zapisnicima o izjavama pomenutih svjedoka više puta koristio izraz "osuđeno lice" kojim se izrazom ne koriste zatvorenici nego profesionalci, te da su gotovo identičnog sadržaja i navodi u pomenutim zapisnicima u odnosu na zaštitu koju su tražili svjedoci prije davanja iskaza. Takvom tvrdnjom se sugerira da su iskaze ispitanih svjedoka u istrazi kreirale ovlaštene službene osobe.

Suprotno navodima u žalbi, okolnost da su iskazi pomenutih svjedoka identični u određenim detaljima i da su ovlaštene službene osobe koje su uzimale iskaze od navedenih svjedoka, koristile prilikom sačinjavanja zapisnika izraz "osuđeno lice" ne predstavlja osnov za zaključak da su iskazi kreirani od strane ovlaštenih službenih osoba. Naime, iz iskaza ovlaštenih službenih osoba koje su sačinjavale zapisnike u istrazi prilikom uzimanja izjava od svjedoka, jasno proizlazi da se korištenje izraza „osuđena osoba“ odnosi na način njihovog rada općenito prilikom sačinjavanja zapisnika u situaciji kada iskaze daju osobe koje i jesu osuđene osobe na izdržavanju kazne zatvora u KPZ Zenica i da su uz izraz „osuđena osoba“ uvijek navodili konkretno ime te osobe i tako osobu identificirali, kao npr. „osuđena osoba N. L.“. Ni navod žalbe da su prilikom sačinjavanja zapisnika službene osobe unijele u zapisnike gotovo identični sadržaj u odnosu na zaštitu koju su tražili svjedoci prije davanja iskaza se ne mogu prihvatiti osnovanim, jer to, samo po sebi, ne znači da su pomenuti zapisnici nezakoniti.

U žalbi branitelja se navodi su svjedoci N. L., N. K. i M. M. koji su ispitani u istrazi bili izloženi prijetnjama i obmanama od strane ovlaštenih službenih osoba za vrijeme ispitivanja, da su iskazi napisani, a potom dati svjedocima da ih potpišu. Tu tvrdnju

potkrijepljuju navodom u iskazu svjedoka N. K. na glavnom pretresu da on nije davao izjavu u istrazi nego su mu ovlaštene službene osobe rekly “ tu potpiši, i slobodan si” te da on nije čitao izjavu niti mu je nuđeno da istu čita.

Suprotno navodima u žalbi, iz zapisnika iz istrage svjedoka N. K. od 14.08.2013. godine, iskaza svjedoka N. L. od 07.08.2013. godine i iskaza svjedoka M. M.1. od 13.08.2013. godine, proizlazi da su oni stavili svoje potpise ispod svakog od više datih im upozorenja. Autentičnost navedenih potpisa nije od svjedoka osporena ni u žalbi branitelja. Zatim su svi navedeni svjedoci na svakoj stranici zapisnika naveli da u vezi naprijed navedenog događaja kojeg su opisali nemaju više šta reći i da su izjave dali dobrovoljno, da je postupak ovlaštenih službenih lica prema njima bio korektan i na zapisnik nemaju primjedbi što su svojeručno potpisali. Nakon toga ovlašteno službeno lice je na kraju zapisnika za svakog svjedoka navelo “Nakon što je pročitao izjavu svjedok ne stavlja primjedbe”, za svjedoke je navedeno da su upozoreni u smislu članka 168. ZKP FBiH da imaju pravo pročitati zapisnik ili zahtijevati da im bude pročitano, te staviti prigovore u pogledu sadržaja zapisnika, te da su tražili da im se zapisnici pročitaju, da nisu imali prigovore na sadržaj zapisnika stavljajući ispod toga svoje potpise, te također stavljajući potpise nakon što su izjavili da nemaju više šta reći, da su slušali glasno diktiranje zapisnika u koje je uneseno sve onako kako su izjavili, da ne stavljaju primjedbe na zapisnike te ih kao takve potpisuju, nakon čega su ponovno stavili svoje potpise. Ovako sačinjeni zapisnici o iskazima navedenih svjedoka, te brojnost potpisa svjedoka nakon svakog upozorenja u smislu odredbi ZKP FBiH, njihovi potpisi na svakoj stranici zapisnika, kao i potpisi na kraju zapisnika nakon upoznavanja sa sadržajem zapisnika, po ocjeni ovog suda, ne dovode u pitanje zakonito uzimanje njihovih iskaza, niti njihov sadržaj ukazuje da je postojao bilo kakva pritisak na svjedoke ili neki oblik obmane, kako se to neosnovano navodi u žalbi branitelja. S tim u vezi valja ukazati i na iskaze sa glavnog pretresa svjedoka koji su uzimali iskaze u istrazi kao ovlaštene službene osobe S. P. i M. M.2. iz kojih proizlazi da je tok saslušanja navedenih svjedoka bio upravo onakav kako je to navedeno u zapisnicima o ispitivanju tih svjedoka u istrazi. Prema navedenom, ovaj sud nalazi da ni žalbeni navodi branitelja kojima se ističe da su svjedoci iskaze u istrazi dali pod pritiskom navedenih ovlaštenih službenih osoba, koji nisu potkrijepljeni konkretnim argumentima, ne mogu dovesti u pitanje zakonitost navedenih dokaza.

Nadalje, iz zapisnika o saslušanju svjedoka N. L. od 07.08.2013. godine jasno proizlazi da je prisutnost kantonalnog tužitelja B. T. navedena na prvoj stranici zapisnika i da je kantonalni tužitelj potpisao zapisnik o ispitivanju svjedoka, pa tvrdnja branitelja da je ispitivanje svjedoka N. L. obavljeno bez njegove prisutnosti, je sasvim proizvoljna.

Prema tome, neosnovano se žalbom branitelja prvostupanjska presuda pobija zbog bitne povede odredba kaznenog postupka iz članka 312. stavak 1. točka i) ZKP FBiH.

Međutim, ovaj sud nalazi da se osnovano žalbom branitelja prvostupanjska presuda pobija zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka iz članka 312. stavak 1. točka k) ZKP FBiH tvrdnjom da ona ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama.

Prije svega, branitelji optuženog u žalbi podsjećaju da je pobijana presuda donesena u ponovljenom postupku nakon što je ovaj sud svojim rješenjem broj 04 0 K 005736 15 Kž 8 od 20.07.2017. godine, djelomičnim uvažavanjem žalbe branitelja optuženog A. Š.,

ukinuo prethodnu presudu Kantonalnog suda u Zenici 04 0 K 005736 13 K od 15.01.2015. godine i predmet vratio prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje. U žalbi se ističe da je ovaj sud u pomenutom rješenju ukazao na učinjene bitne povrede odredaba kaznenog postupka i naložio prvostupanjskom sudu da ih u ponovljenom postupku otkloni, ali da je to prvostupanjski sud propustio učiniti. Potom se u žalbi branitelja navodi da je prvostupanjski sud u obrazloženju pobijane presude naveo da je zaključak o krivnji optuženog zasnovao na iskazima svjedoka N. L., N. K. i M. M.1. iz istrage, kao ključnim dokazima, a da u odnosu na iskaze date na glavnom pretresu nije naveo jasne i dovoljne razloge zašto ih ne prihvata iako su svjedoci u iskazima na glavnom pretresu određeno naveli da im nije poznato što se dešavalo u prostorijama razglasa. U žalbi se napominje da je prvostupanjski sud propustio dati ocjenu iskaza tih svjedoka iz istrage pojedinačno i u vezi sa njihovim iskazima na glavnom pretresu kao i u vezi sa ostalim izvedenim dokazima, te da se određeno izjasni kakav je značaj iskaza tih svjedoka za utvrđivanje pravno relevantnih činjenica. S tim u vezi, u žalbi se ukazuje na iskaze svjedoka N. L. i M. M.1. sa glavnog pretresa kada su oni određeno izjavili da, protivno utvrđenju prvostupanjskog suda, nisu bili u prostorijama razglasa i da im u vezi sa kritičnim događajem ništa nije poznato i da je sud propustio dati ocjenu iskaza svjedoka N. K. kada je određeno izjavio da je on kriv za smrt oštećenog. Također, prema mišljenju branitelja, prvostupanjski sud je propustio dati ocjenu sadržaja pisama koje je svjedok N. K. uputio ocu D. D., D. Č. te odvjetnicima Omaru Mehmedbašiću i Dragiši Jokiću kao i svjedocima A. H. i S. H. koji su u vezi sa pismima koje su dobili od svjedoka N. K. ispitani na glavnom pretresu i o tome dati jasne razloge.

Naime, iz obrazloženja pobijane presude proizlazi da je prvostupanjski sud, protivno uputama iz rješenja Vrhovnog suda FBiH broj 04 0 K 005736 15 Kž 8 od 20.07.2017. godine, propustio izvršiti ocjenu vjerodostojnosti proturječnih dokaza i dati potpune i određene razloge zbog čega ne prihvata iskaze svjedoka sa glavnog pretresa N. L. i M. M.1. kojim iskazima negiraju svoju prisutnost kritičnom događaju u prostorijama razglasa, a u vezi sa ostalim dokazima koji ukazuju na njihovu prisutnost u prostoriji razglasa i posebno sa iskazom svjedoka A. A. koji je u svom iskazu naveo koga je zatekao u prostorijama razglasa, te zbog čega ne prihvata dio iskaza svjedoka N. K. sa glavnog pretresa u kojem je svjedok opisao da je u razglasu zatekao optuženog A. Š. i M. M.1., da je otišao na poligon po oštećenog i s njim došao u prostoriju razglasa i da je on udario oštećenog uslijed čega je isti zadobio tjelesne ozljede posljedicom kojih je naknadno nastupila smrt oštećenog, mada je taj dio iskaza ovog svjedoka u odnosu na navedene okolnosti proturječan dijelu njegovog iskaza iz istrage, a u potpunosti proturječan iskazima svjedoka M. M.1. i N. L. i u istrazi i na glavnom pretresu. Pored navedenih proturječnosti prvostupanjski sud je prihvatio iskaze navedenih svjedoka iz istrage vjerodostojnim, navodeći razloge da je takvo njihovo iskazivanje na glavnom pretresu očigledno usmjereno na to da se pomogne optuženom i da u tim iskazima nema nikakve dileme oko načina učinjenja kaznenog djela, te da u njima nema nikakvih bitnih odstupanja i da su su oni logični, što nema utemeljenja u sadržini njihovih iskaza.

Nadalje, prvostupanjski sud je propustio iznijeti potpune i određene razloge o proturječnosti navoda iz pisama koja je svjedok N. K. uputio na više primatelja i značaju tih navoda za utvrđivanje odlučnih činjenica u ovoj kaznenopravnoj stvari u vezi sa sadržajem njegovog iskaza iz istrage i sa glavnog pretresa kao i iskaza ostalih svjedoka koji su se konkretne prilike nalazili u razglasu. Razlozi u pobijanoj presudi da su

navedena pisma upućena radi pomoći optuženom i da nema nijednog dokaza koji bi potvrdio učinjenje djela od strane N. K., su uopćeni i njima nisu otklonjene navedene proturječnosti. Na taj način prvostupanjski sud je povrijedio odredbu članka 305. stavak 7. ZKP FBiH, kojom je propisano da je sud u pismeno izrađenoj presudi dužan, između ostalog, određeno i potpuno iznijeti koje činjenice i iz kojih razloga uzima kao dokazane ili nedokazane dajući pri tome naročito ocjenu vjerodostojnosti proturječnih dokaza. Uslijed toga, pobijana presuda ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama, te je time učinjena bitna povreda odredaba kaznenog postupka iz članka 312. stavak 1. točka k) ZKP FBiH.

Nadalje, osnovano se žalbom branitelja optuženog ističe da pobijana presuda ne sadrži razloge o nehatnom postupanju optuženog u odnosu na posljedicu smrti kao odlučnoj činjenici koja je bitno obilježje kaznenog djela Teška tjelesna ozljeda iz članka 172. stavak 5. u vezi sa stavkom 1. KZ FBiH za koje je optuženi oglašen krivim. U žalbi se navodi da u vezi sa subjektivnim odnosom optuženog u odnosu na smrtnu posljedicu nisu dati bilo kakvi razlozi te da takva ocjena ne proizlazi ni iz izreke pobijane presude, kao i da presuda ne sadrži zahtjev iz članka 242. stavak 1. točka c) ZKP FBiH odnosno opis djela iz kojeg proizlaze zakonska obilježja kaznenog djela za koje je optuženi A. Š. osuđen pobijanom presudom.

Naime, u činjeničnom opisu djela u izreci prvostupanjske presude konstatirano je da je optuženi otvorenom šakom lijeve ruke udario oštećenog u desni obraz od kojeg udarca je D.D. zateturao i rekao da mu zuji u ušima, a potom D.D. naredio da mu priđe i popne se na podij i da spusti ruke niz tijelo, pa iako svjestan da zadajući mu snažan udarac u predjelu glave i u takvom ošamućenom stanju može da mu nanese teške tjelesne ozljede na to i pristao i stisnutom pesnicom desne ruke, udario ga u lijevi obraz nakon čega je D. D.D. od tako snažnog udarca pao na pod i izgubio svijest, kojom prilikom je zadobio ozljede navedene u izreci pobijane presude posljedicom kojih je naknadno preminuo. Slijedom toga, radnje ovog optuženog su pravno kvalificirane kao kazneno djelo Teška tjelesna ozljeda iz članka 172. stavak 5. u vezi sa stavkom 1. KZ FBiH i pored toga što izreka presude ne sadrži okolnosti vezane za nehatno postupanje optuženog u vezi sa posljedicom smrti oštećenog. Pored toga, protivno odredbi članka 305. stavak 7. ZKP FBiH, kojom je propisano da obrazloženje presude mora sadržavati razloge kojima se sud rukovodio pri rješavanju pravnih pitanja, a naročito pri utvrđivanju da li postoji kazneno djelo i krivnja optuženog i pri primjenjivanju određenih odredaba kaznenog zakona na optuženog i njegovo djelo, obrazloženje pobijane presude ne sadrži razloge na osnovu kojih je prvostupanjski sud utvrdio da je optuženi bio svjestan da zbog njegovog činjenja može nastupiti zabranjena posljedica u vidu smrti oštećenog, ali je olako držao da ona neće nastupiti ili da će je moći spriječiti, ili da nije bio svjestan nastupanja zabranjene posljedice iako je prema okolnostima i prema svojim osobnim svojstvima bio dužan i mogao biti svjestan te mogućnosti. Prvostupanjski sud je optuženog oglasio krivim za kazneno djelo Teška tjelesna ozljeda iz članka 172. stavak 5. u vezi sa stavkom 1. KZ FBiH koje podrazumijeva umišljaj u odnosu na tešku tjelesnu ozljedu i nehat u odnosu na smrtnu posljedicu nastalu nanošenjem teške tjelesne ozljede. U prvostupanjskoj presudi je izostalo izjašnjenje prvostupanjskog suda iz kojih činjenica i okolnosti sadržanih u činjeničnom opisu djela proizlazi subjektivni odnos optuženog u vezi sa smrtnom posljedicom koji je zakonsko obilježja kaznenog djela za koje je optuženi A. Š. oglašen krivim. Uslijed navedenih propusta prvostupanjskog suda osnovano se žalbom

branitelja optuženog ukazuje da pobijana presuda ne sadrži razloge o ovim odlučnim činjenicama pa je i time učinjena bitna povreda odredaba kaznenog postupka iz članka 312. stavak 1. točka k) ZKP FBiH.

Pošto je u ovom kaznenom predmetu prvostupanjska presuda već jednom bila ukinuta, ovaj sud je, na osnovu članka 330. stavak 1. točka a) i članka 325. stavak 2. ZKP FBiH, donio rješenje kojim je djelimičnim uvažavanjem žalbe branitelja optuženog A. Š. ukinuo prvostupanjsku presudu i odredio održavanje pretresa pred ovim sudom.

Budući da je prvostupanjska presuda ukinuta djelimičnim uvažavanjem žalbe branitelja optuženog A. Š. zbog bitnih povreda odredaba kaznenog postupka, ovaj sud nije bio u prilici da cijeni osnovanost drugih žalbenih navoda branitelja kao ni žalbe kantonalnog tužitelja, koji je prvostupanjsku presudu pobijao zbog odluke o kaznenopravnoj sankciji.

Na pretresu koji će se održati pred ovim sudom, ovaj sud će, shodno članku 332. stavak 2. ZKP FBiH, preuzeti dokaze izvedene tijekom prvostupanjskog postupka i, po potrebi, izvesti i druge dokaze.

Zapisničar
Živana Roić,s.r.

Predsjednica vijeća
Ismeta Mujanović,s.r.